

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2019/2026

z dnia 21 listopada 2019 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług ułatwianych poprzez użycie interfejsów elektronicznych oraz w odniesieniu do procedur szczególnych dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 397,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2006/112/WE została zmieniona dyrektywą Rady (UE) 2017/2455 ⁽²⁾, która między innymi rozszerzyła zakres stosowania procedur szczególnych dla podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami, na wszystkie rodzaje usług, a także na wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość i sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. Dyrektywa (UE) 2017/2455 wprowadziła również niektóre przepisy dotyczące podatników ułatwiających świadczenie usług lub dostawy towarów dokonywane przez innych podatników poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub inne podobne środki.
- (2) Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania tych procedur szczególnych określone w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011 ⁽³⁾ należy zaktualizować w następstwie rozszerzenia zakresu ich stosowania.
- (3) Definicje „wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość” i „sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich” w dyrektywie 2006/112/WE również obejmują dostawy towarów, w których dostawca uczestniczy pośrednio w ich wysyłce lub transporcie do nabywcy. W związku z tym, aby zapewnić prawidłowe i jednolite stosowanie tych definicji we wszystkich państwach członkowskich oraz zwiększyć pewność prawa zarówno dla podmiotów gospodarczych, jak i administracji podatkowych, należy wyjaśnić i zdefiniować pojęcie „pośrednio” w tym kontekście.
- (4) W celu zapewnienia jednolitego stosowania we wszystkich państwach członkowskich przepisów dotyczących podatników ułatwiających dostawy towarów i świadczenie usług na terytorium Wspólnoty, a także w celu zwiększenia pewności prawa dla podatników podlegających przepisom dotyczącym podatku od wartości dodanej (VAT), jak również administracji podatkowych, które egzekwują te przepisy, konieczne jest precyzyjniejsze zdefiniowanie znaczenia terminu „ułatwia” oraz wyjaśnienie, w jakich przypadkach nie uznaje się, że podatnik ułatwia dostawy towarów lub świadczenie usług poprzez użycie interfejsu elektronicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1).

- (5) W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów dotyczących VAT należy jasno określić moment, w którym płatność dokonana przez nabywcę można uznać za zaakceptowaną, tak aby ustalić, w którym okresie rozliczeniowym muszą zostać zadeklarowane dostawy dokonywane przez podatników ułatwiających dostawy towarów na terytorium Wspólnoty poprzez użycie interfejsu elektronicznego lub przez jakiegokolwiek podatnika korzystającego z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich.
- (6) Niezbędne jest określenie, jaki rodzaj informacji powinien być przechowywany w ewidencji podatników ułatwiających dostawy towarów i świadczenie usług na terytorium Wspólnoty poprzez użycie interfejsu elektronicznego. Należy przy tym uwzględnić charakter informacji dostępnych dla takich podatników, ich znaczenie dla administracji podatkowych oraz wymóg, aby obowiązek prowadzenia tego rodzaju księgowości i ewidencji był proporcjonalny w celu przestrzegania praw i obowiązków określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽⁴⁾.
- (7) Uznaje się, że podatek ułatwiający pewne dostawy towarów na terytorium Wspólnoty poprzez użycie interfejsu elektronicznego otrzymał i dokonał dostawy tych towarów samodzielnie i jest zobowiązany do zapłaty VAT od tych dostaw. Należy wziąć pod uwagę fakt, że taki podatek może być zależny od rzetelności informacji przekazanych przez dostawców sprzedających towary poprzez ten interfejs elektroniczny, aby prawidłowo zadeklarować i zapłacić kwotę należnego VAT. W związku z tym w przypadkach, gdy otrzymane przez niego informacje są błędne, uzasadnione jest zapewnienie przepisów, aby taki podatek nie był zobowiązany do zapłaty kwoty VAT przekraczającej kwotę tego podatku, którą zadeklarował i zapłacił za te dostawy, jeżeli może on wykazać, że nie wiedział o tym, że otrzymane informacje są nieprawidłowe i, racjonalnie rzecz biorąc, nie mógł o tym wiedzieć. Powinno to umożliwić państwom członkowskim zwolnienie tych podatników z dodatkowych zobowiązań z tytułu VAT w przypadkach, gdy działają oni w dobrej wierze.
- (8) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla podatników ułatwiających pewne dostawy towarów na terytorium Wspólnoty poprzez użycie interfejsu elektronicznego właściwe jest zwolnienie ich z obowiązku udowodnienia statusu sprzedawcy i nabywcy. Należy zatem wprowadzić określone domniemania wzruszalne, zgodnie z którymi dostawców sprzedających towary poprzez taki interfejs elektroniczny uznaje się za podatników, a nabywców tych towarów za osoby niebędące podatnikami.
- (9) Aby uniknąć wątpliwości, konieczne jest sprecyzowanie, że numer identyfikacyjny nadany pośrednikowi działającemu w imieniu i na rzecz podatnika korzystającego z procedury importu jest zezwoleniem umożliwiającym mu działanie w charakterze pośrednika i nie może być wykorzystywany przez niego do deklarowania VAT od transakcji podlegających opodatkowaniu, których sam dokonuje.
- (10) Przepis przewidujący, że podatek, który dobrowolnie zaprzestał korzystania z procedury szczególnej, jest wykluczony z jej ponownego stosowania przez okres dwóch kwartałów kalendarzowych, nie jest uznawany za pożyteczny przez państwa członkowskie i może stwarzać dodatkowe obciążenia dla takiego podatnika. Przepis ten należy zatem uchylić.
- (11) Aby ograniczyć skutki o charakterze informatycznym wynikające ze zmian w sposobie dokonywania korekty wcześniejszych deklaracji VAT w ramach procedury szczególnej, wskazane jest zapewnienie, by korekty deklaracji VAT dotyczące okresu rozliczeniowego poprzedzającego dzień, od którego państwa członkowskie mają stosować środki krajowe w celu zapewnienia zgodności z art. 2 i 3 dyrektywy (UE) 2017/2455, były dokonywane poprzez zmiany do tej deklaracji. Ponadto, jako że korekty wcześniejszych deklaracji VAT będą musiały zostać dokonane w ramach kolejnej deklaracji dotyczącej okresów rozliczeniowych począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r., podatnicy wykluczeni z procedury szczególnej nie będą już mogli dokonywać korekt w kolejnej deklaracji. W związku z tym konieczne jest ustanowienie przepisu, zgodnie z którym takie korekty powinny zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji.
- (12) Z uwagi na to, że nazwisko/nazwa usługobiorcy muszą być przechowywane w ewidencji podatnika korzystającego z procedury szczególnej jedynie wówczas, gdy informacja ta jest dostępna dla tego podatnika, nie jest ona konieczna do ustalenia państwa członkowskiego, w którym świadczenie usług podlega VAT, a przy tym może ona powodować trudności w zakresie ochrony danych, nie jest zatem konieczne umieszczenie nazwiska/nazwy usługobiorcy w ewidencji, którą muszą przechowywać podatnicy korzystający z procedury szczególnej. Jednakże w celu ułatwienia kontroli dostaw towarów objętych procedurą szczególną, konieczne jest uwzględnienie informacji o zwrotach towarów oraz numerach przesyłek lub transakcji wśród informacji, które muszą być przechowywane przez podatników.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (13) W celu zapewnienia spójności między uregulowaniami szczególnymi dotyczącymi deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu z jednej strony a przepisami celnymi dotyczącymi odroczenia terminu płatności należności celnych oraz obowiązków osoby przedstawiającej towary organom celnym z drugiej strony oraz zagwarantowania prawidłowej płatności VAT z tytułu importu, w przypadku gdy stosuje się te uregulowania, należy sprecyzować, że dokonywana co miesiąc płatność VAT z tytułu importu na mocy uregulowań szczególnych może podlegać określonym w przepisach celnych warunkom mającym zastosowanie do odroczenia terminu płatności należności celnych. Należy ponadto sprecyzować, że stosowanie uregulowań szczególnych nie obliguje państw członkowskich do nakładania obowiązku posiadania przez osobę przedstawiającą towary organom celnym upoważnienia do działania na rzecz osoby, dla której towary te są przeznaczone.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w rozdziale IV wprowadza się następujące zmiany:
- a) nagłówek rozdziału IV otrzymuje brzmienie:

„TRANSAKCJE PODLEGAJĄCE OPODATKOWANIU

(TYTUŁ IV DYREKTYWY 2006/112/WE)

SEKCJA 1

Dostawa towarów

(Artykuły 14–19 dyrektywy 2006/112/WE)”;

- b) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 5a

Do celów stosowania art. 14 ust. 4 dyrektywy 2006/112/WE uznaje się, że towary zostały wysłane lub przetransportowane przez dostawcę lub na jego rzecz, w tym gdy dostawca uczestniczy pośrednio w wysyłce lub transporcie towarów, w szczególności w następujących przypadkach:

- a) w przypadku gdy dostawca zleca podwykonanie wysyłki lub transportu towarów osobie trzeciej, która dostarcza towary nabywcy;
- b) w przypadku gdy wysyłka lub transport towarów dokonywane są przez osobę trzecią, ale dostawca ponosi całkowitą lub częściową odpowiedzialność za dostarczenie towarów nabywcy;
- c) w przypadku gdy dostawca wystawia fakturę i pobiera od nabywcy opłaty za transport lub wysyłkę, a następnie przekazuje je osobie trzeciej, która organizuje wysyłkę lub transport towarów;
- d) w przypadku gdy dostawca zachęca nabywcę w dowolny sposób do skorzystania z usług w zakresie dostarczania towarów świadczonych przez osobę trzecią, umożliwia kontakt nabywcy i osoby trzeciej lub przekazuje w inny sposób tej osobie informacje niezbędne do dostarczenia towarów nabywcy.

Towarów nie uważa się jednak za wysłane lub przetransportowane przez dostawcę lub na jego rzecz, w przypadku gdy nabywca transportuje te towary samodzielnie lub z udziałem osoby trzeciej organizuje dostarczanie tych towarów, a dostawca nie bierze udziału bezpośredniego ani pośredniego w organizacji lub pomocy w organizacji wysyłki lub transportu tych towarów.

Artykuł 5b

Do celów stosowania art. 14a dyrektywy 2006/112/WE termin »ułatwia« oznacza korzystanie z interfejsu elektronicznego w celu umożliwienia nawiązania kontaktu pomiędzy nabywcą a dostawcą, który oferuje towary na sprzedaż poprzez interfejs elektroniczny, co skutkuje dostawą towarów poprzez ten interfejs elektroniczny.

Jednakże podatnik nie ułatwia dostawy towarów, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik ten nie określa, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych warunków, na których dokonywana jest dostawa towarów;
- b) podatnik ten nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w zatwierdzaniu obciążenia nabywcy w związku z dokonywaną płatnością;
- c) podatnik ten nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w procesie zamawiania lub dostarczania towarów.

Art. 14a dyrektywy 2006/112/WE nie ma zastosowania do podatnika, który wykonuje tylko jedną z następujących czynności:

- a) przetwarzanie płatności w związku z dostawą towarów;
- b) oferowanie lub reklamowanie towarów;
- c) przekierowywanie lub przenoszenie nabywców do innych interfejsów elektronicznych, poprzez które towary są oferowane na sprzedaż, bez jakiegokolwiek dalszego udziału w dostawie tych towarów.

Artykuł 5c

Do celów stosowania art. 14a dyrektywy 2006/112/WE podatnik, w przypadku którego uznaje się, że otrzymał i dokonał dostawy towarów samodzielnie, nie jest zobowiązany do zapłaty VAT w kwocie przekraczającej kwotę tego podatku, którą zadeklarował i zapłacił z tytułu takich dostaw, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik jest zależny od informacji przekazanych przez dostawców sprzedających towary poprzez interfejs elektroniczny lub przez inne osoby trzecie, aby prawidłowo zadeklarować i zapłacić kwotę należnego VAT z tytułu tych dostaw;
- b) informacje, o których mowa w lit. a), są błędne;
- c) podatnik jest w stanie wykazać, że nie wiedział o nieprawidłowości tych informacji oraz że, racjonalnie rzecz biorąc, nie mógł o tym wiedzieć.

Artykuł 5d

Podatnik, w przypadku którego uznaje się, że otrzymał i dokonał dostawy towarów zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE, o ile nie posiada odmiennych informacji, uznaje:

- a) osobę sprzedającą towary poprzez interfejs elektroniczny za podatnika;
- b) osobę nabywającą te towary za osobę niebędącą podatnikiem.”;
- c) przed art. 6 dodaje się następujący nagłówek:

„SEKCJA 2

Świadczenie usług

(Artykuły 24–29 dyrektywy 2006/112/WE)”;

- 2) uchyla się art. 14;

3) dodaje się następujący rozdział:

„ROZDZIAŁ Va

ZDARZENIE POWODUJĄCE POWSTANIE OBOWIĄZKU PODATKOWEGO I WYMAGALNOŚĆ PODATKU

(TYTUŁ VI DYREKTYWY 2006/112/WE)

Artykuł 41a

Do celów stosowania art. 66a dyrektywy 2006/112/WE moment zaakceptowania płatności oznacza moment, w którym dostawca sprzedający towary poprzez interfejs elektroniczny lub osoba działająca na jego rzecz otrzymują potwierdzenie płatności, wiadomość o autoryzacji płatności lub zobowiązanie nabywcy do dokonania płatności, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi najwcześniej, bez względu na to, kiedy dojdzie do faktycznej zapłaty kwoty pieniężnej.”;

4) w rozdziale X dodaje się następującą sekcję:

„SEKCJA 1B

Rachunkowość

(Artykuły 241–249 dyrektywy 2006/112/WE)

Artykuł 54b

1. Do celów stosowania art. 242a dyrektywy 2006/112/WE termin »ułatwia« oznacza korzystanie z interfejsu elektronicznego w celu umożliwienia nawiązania kontaktu pomiędzy nabywcą a dostawcą lub usługodawcą, który oferuje towary lub usługi na sprzedaż poprzez interfejs elektroniczny, co skutkuje dostawą towarów lub świadczeniem usług poprzez ten interfejs elektroniczny.

Jednakże termin »ułatwia« nie obejmuje dostawy towarów lub świadczenia usług, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik nie określa, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych warunków, na których dokonywane są dostawa towarów lub świadczenie usług;
- b) podatnik nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w zatwierdzaniu obciążenia nabywcy lub usługodawcy w związku z dokonywaną płatnością;
- c) podatnik nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w procesie zamawiania lub dostarczania towarów lub w świadczeniu usług.

2. Do celów stosowania art. 242a dyrektywy 2006/112/WE termin »ułatwia« nie obejmuje przypadków, w których podatnik wykonuje tylko jedną z następujących czynności:

- a) przetwarzanie płatności związanych z dostawą towarów lub świadczeniem usług;
- b) oferowanie lub reklamowanie towarów lub usług;
- c) przekierowywanie lub przenoszenie nabywców lub usługobiorców do innych interfejsów elektronicznych, poprzez które towary lub usługi są oferowane, bez jakiegokolwiek dalszego udziału w dostawie tych towarów lub świadczeniu tych usług.

Artykuł 54c

1. Podatnik, o którym mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE, prowadzi następującą ewidencję w odniesieniu do dostaw, w przypadku których uznaje się, że otrzymał i dokonał dostaw towarów samodzielnie, zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE, lub gdy bierze udział w świadczeniu usług drogą elektroniczną, w odniesieniu do których przyjmuje się, że działa we własnym imieniu zgodnie z art. 9a niniejszego rozporządzenia:

- a) ewidencję określoną w art. 63c niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy podatnik zdecydował się na stosowanie jednej z procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE;

b) ewidencję określoną w art. 242 dyrektywy 2006/112/WE, w przypadku gdy podatnik nie zdecydował się na stosowanie żadnej z procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE.

2. Podatnik, o którym mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE, przechowuje następujące informacje w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług innych niż te, o których mowa w ust. 1:

a) nazwę/imię i nazwisko, adres pocztowy i adres elektroniczny lub stronę internetową dostawcy lub usługodawcy, którego dostawy towarów lub świadczenie usług są ułatwane poprzez użycie interfejsu elektronicznego, a także – o ile są dostępne – następujące informacje:

(i) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej dostawcy lub usługodawcy;

(ii) numer rachunku bankowego lub numer rachunku wirtualnego dostawcy lub usługodawcy;

b) opis towarów, ich wartość, miejsce zakończenia wysyłki lub transportu towarów wraz z datą dostawy oraz, o ile jest dostępny, numer zamówienia lub niepowtarzalny numer transakcji;

c) opis usług, ich wartość, informacje umożliwiające ustalenie miejsca i daty ich świadczenia oraz, o ile jest dostępny, numer zamówienia lub niepowtarzalny numer transakcji.”;

5) sekcja 2 rozdziału XI otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA 2

Procedury szczególne dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami lub prowadzą sprzedaż towarów na odległość, lub dokonują niektórych krajowych dostaw towarów

(Artykuły 358–369x dyrektywy 2006/112/WE)

Podsekcja 1

Definicje

Artykuł 57a

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

- 1) »procedura nieunijna« oznacza procedurę szczególną dla usług świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 2 dyrektywy 2006/112/WE;
- 2) »procedura unijna« oznacza procedurę szczególną dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, dla dostaw towarów w państwie członkowskim dokonywanych przez interfejsy elektroniczne ułatwiające te dostawy oraz dla usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE;
- 3) »procedura importu« oznacza procedurę szczególną dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE;
- 4) »procedura szczególna« oznacza »procedurę nieunijną«, »procedurę unijną« lub »procedurę importu« w zależności od kontekstu;
- 5) »podatnik« oznacza podatnika, o którym mowa w art. 359 dyrektywy 2006/112/WE, uprawnionego do korzystania z procedury nieunijnej, podatnika, o którym mowa w art. 369b tej dyrektywy, uprawnionego do korzystania z procedury unijnej, lub podatnika, o którym mowa w art. 369m tej dyrektywy, uprawnionego do korzystania z procedury importu;
- 6) »pośrednik« oznacza osobę określoną w art. 369l akapit drugi pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE.

Podsekcja 2

Stosowanie procedury unijnej

Artykuł 57b

(uchylono)

Podsekcja 3

Zakres procedury unijnej

Artykuł 57c

Procedura unijna nie ma zastosowania do usług świadczonych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. Świadczenie tych usług wykazuje się właściwym organom podatkowym tego państwa członkowskiego w deklaracji VAT, zgodnie z art. 250 dyrektywy 2006/112/WE.

Podsekcja 4

Identyfikacja

Artykuł 57d

1. Gdy podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji, że zamierza korzystać z procedury nieunijnej lub procedury unijnej, tę procedurę szczególną stosuje się od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego.

Jednakże w przypadku gdy pierwsza dostawa towarów lub świadczenie usług, które ma zostać objęte procedurą nieunijną lub procedurą unijną, ma miejsce przed tym dniem, procedurę szczególną stosuje się od dnia takiej dostawy lub świadczenia usług, pod warunkiem że podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji o rozpoczęciu swojej działalności, która ma być objęta procedurą, nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po tej pierwszej dostawie towarów lub świadczeniu usług.

2. W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji, że zamierza korzystać z procedury importu, tę procedurę szczególną stosuje się od dnia, w którym podatnikowi lub pośrednikowi nadano indywidualny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby stosowania procedury importu zgodnie z art. 369q ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 57e

Państwo członkowskie identyfikacji identyfikuje podatnika stosującego procedurę unijną za pomocą jego numeru identyfikacyjnego VAT, o którym mowa w art. 214 i 215 dyrektywy 2006/112/WE.

Indywidualny numer identyfikacyjny nadany pośrednikowi zgodnie z art. 369q ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE uprawnia go do działania w charakterze pośrednika na rzecz podatników stosujących procedurę importu. Numer ten nie może jednak być wykorzystywany przez pośrednika do deklarowania VAT od transakcji podlegających opodatkowaniu.

Artykuł 57f

1. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną przestaje spełniać warunki przewidziane w definicji zawartej w art. 369a pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie, w którym został on zidentyfikowany, przestaje być państwem członkowskim identyfikacji.

Jednakże w przypadku gdy podatnik wciąż spełnia warunki stosowania tej procedury szczególnej, wskazuje on – aby móc nadal stosować tę procedurę – jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ma siedzibę działalności gospodarczej, lub – jeżeli nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną dla dostaw towarów nie ma siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, wskazuje on jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, z którego wysyła lub transportuje towary.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik przestaje mieć siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji, albo od dnia, w którym podatnik ten zaprzestaje dokonywania wysyłek lub transportu towarów z tego państwa członkowskiego.

2. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę importu lub pośrednik działający na jego rzecz przestaje spełniać warunki określone w art. 369l ust. 2 pkt 3 lit. b)–e) dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie, w którym podatnik ten lub jego pośrednik został zidentyfikowany, przestaje być państwem członkowskim identyfikacji.

Jednakże w przypadku gdy podatnik lub jego pośrednik wciąż spełnia warunki stosowania tej procedury szczególnej, wskazuje on – aby móc nadal stosować tę procedurę – jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ma siedzibę działalności gospodarczej, lub – jeżeli nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik lub jego pośrednik przestaje mieć siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji.

Artykuł 57g

1. Podatnik stosujący procedurę nieunijną lub procedurę unijną może zaprzestać stosowania tych procedur szczególnych niezależnie od tego, czy nadal dokonuje dostaw towarów lub świadczy usługi, które mogą być objęte tymi procedurami. Podatnik informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji przynajmniej na 15 dni przed końcem kwartału kalendarzowego poprzedzającego kwartał kalendarzowy, w którym zamierza zaprzestać stosowania procedury. Zaprzestanie stosowania procedury szczególnej staje się skuteczne począwszy od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego.

Zobowiązania z tytułu VAT dotyczące dostaw towarów lub świadczenia usług powstałe począwszy od dnia, w którym zaprzestanie stosowania procedury szczególnej stało się skuteczne, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji.

2. Podatnik stosujący procedurę importu może zaprzestać stosowania tej procedury bez względu na to, czy nadal prowadzi sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji przynajmniej na 15 dni przed końcem miesiąca, w którym zamierza zaprzestać stosowania procedury. Zaprzestanie to jest skuteczne począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca, a podatnik przestaje być uprawniony do stosowania tej procedury do dostaw towarów dokonywanych począwszy od tego dnia.

Podsekcja 5

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

Artykuł 57h

1. Nie później niż dziesiątego dnia następnego miesiąca podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o każdym z następujących wydarzeń:

- a) zaprzestaniu prowadzenia działalności objętej procedurą szczególną;
- b) wszelkich zmianach dotyczących prowadzenia działalności objętej procedurą szczególną, wskutek czego nie spełnia on już warunków niezbędnych do stosowania tej procedury szczególnej;
- c) wszelkich zmianach dotyczących informacji przekazanych uprzednio państwu członkowskiemu identyfikacji.

2. W przypadku gdy nastąpiła zmiana państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje o tej zmianie oba właściwe państwa członkowskie nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po tej zmianie. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz przekazuje nowemu państwu członkowskiemu identyfikacji dane rejestracyjne wymagane w przypadku stosowania przez podatnika procedury szczególnej po raz pierwszy.

Podsekcja 6

Wykluczenie

Artykuł 58

1. W przypadku gdy podatnik stosujący jedną z procedur szczególnych spełnia przynajmniej jedno z kryteriów wykluczenia określonych w art. 369e lub kryteriów skreślenia z rejestru identyfikacyjnego określonych w art. 363 lub w art. 369r ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie identyfikacji wyklucza tego podatnika z tej procedury szczególnej.

Tylko państwo członkowskie identyfikacji jest uprawnione do wykluczenia podatnika ze stosowania jednej z procedur szczególnych.

Państwo członkowskie identyfikacji opiera swoją decyzję w sprawie wykluczenia lub skreślenia na wszelkich dostępnych informacjach, w tym informacjach przekazanych przez dowolne inne państwo członkowskie.

2. Wykluczenie podatnika z procedury nieunijnej lub z procedury unijnej staje się skuteczne od pierwszego dnia kwartału kalendarzowego następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną. Jednakże w przypadku gdy wykluczenie jest spowodowane zmianą siedziby działalności gospodarczej, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej lub miejsca rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów, wykluczenie to staje się skuteczne od dnia tej zmiany.

3. Wykluczenie podatnika z procedury importu staje się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną, z wyjątkiem następujących sytuacji:

- a) w przypadku gdy wykluczenie jest spowodowane zmianą siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – wówczas wykluczenie staje się skuteczne od dnia tej zmiany;
- b) w przypadku gdy wykluczenie wynika z systematycznego nieprzestrzegania zasad dotyczących tej procedury – wówczas wykluczenie jest skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną.

4. Z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w ust. 3 lit. b), indywidualny numer identyfikacyjny VAT nadany do celów stosowania procedury importu zachowuje ważność przez okres niezbędny do zaimportowania towarów, których dostawa została dokonana przed datą wykluczenia, jednak okres ten nie może przekraczać dwóch miesięcy od tej daty.

5. W przypadku gdy pośrednik spełnia jedno z kryteriów skreślenia określonych w art. 369r ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie identyfikacji skreśla tego pośrednika z rejestru identyfikacyjnego i wyklucza podatników reprezentowanych przez tego pośrednika z procedury importu.

Jedynie państwo członkowskie identyfikacji może skreślić pośrednika z rejestru identyfikacyjnego.

Państwo członkowskie identyfikacji opiera swoją decyzję w sprawie skreślenia na wszelkich dostępnych informacjach, w tym informacjach przekazanych przez dowolne inne państwo członkowskie.

Skreślenie pośrednika z rejestru identyfikacyjnego staje się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym decyzję o skreśleniu wysłała się drogą elektroniczną do pośrednika oraz podatników, których on reprezentuje, z wyjątkiem następujących sytuacji:

- a) w przypadku gdy skreślenie jest spowodowane zmianą jego siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – wówczas skreślenie staje się skuteczne od dnia tej zmiany;
- b) w przypadku gdy skreślenie pośrednika wynika z systematycznego nieprzestrzegania przez niego zasad dotyczących procedury importu – wówczas skreślenie jest skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie skreślenia została wysłana drogą elektroniczną do pośrednika oraz podatników, których on reprezentuje.

Artykuł 58a

W przypadku podatnika stosującego procedurę szczególną, który przez okres dwóch lat nie dokonuje dostawy towarów ani nie świadczy usług objętych tą procedurą w żadnym państwie członkowskim konsumpcji, uznaje się, że zaprzestał on prowadzenia swojej działalności podlegającej opodatkowaniu w rozumieniu odpowiednio art. 363 lit. b), art. 369e lit. b), art. 369r ust. 1 lit. b) lub art. 369r ust. 3 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE. To zakończenie działalności nie uniemożliwia mu stosowania procedury szczególnej, jeżeli wznowi swoją działalność objętą dowolną z procedur.

Artykuł 58b

1. W przypadku gdy podatek zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych z powodu systematycznego nieprzestrzegania zasad dotyczących tej procedury, podatek ten pozostaje wykluczony ze stosowania którejkolwiek z procedur szczególnych we wszystkich państwach członkowskich przez okres dwóch lat następujących po okresie rozliczeniowym, w którym podatek został wykluczony.

Akapit pierwszy nie ma jednak zastosowania do procedury importu, jeżeli wykluczenie było spowodowane systematycznym nieprzestrzeganiem zasad dotyczących tej procedury przez pośrednika działającego na rzecz podatnika.

W przypadku gdy pośrednik zostaje skreślony z rejestru identyfikacyjnego w związku z systematycznym nieprzestrzeganiem zasad dotyczących procedury importu, nie może on występować w charakterze pośrednika przez okres dwóch lat następujących po miesiącu, w którym został skreślony z rejestru.

2. Uznaje się, że podatek lub pośrednik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących jednej z procedur szczególnych, w rozumieniu art. 363 lit. d), art. 369e lit. d), art. 369r ust. 1 lit. d), art. 369r ust. 2 lit. c) lub art. 369r ust. 3 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE, przynajmniej w następujących przypadkach:

- a) gdy zgodnie z art. 60a państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a w terminie dziesięciu dni od wysłania ponaglenia nie złożono deklaracji VAT za każdy z tych okresów rozliczeniowych;
- b) gdy zgodnie z art. 63a państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a podatnik lub pośrednik ten nie zapłacił pełnej wykazanej kwoty VAT za każdy z tych okresów rozliczeniowych w terminie dziesięciu dni od wysłania ponaglenia, z wyjątkiem przypadków gdy pozostała niezapłacona kwota wynosi mniej niż 100 EUR za każdy z okresów rozliczeniowych;
- c) gdy po wniosku wystosowanym przez państwo członkowskie identyfikacji oraz po upływie jednego miesiąca od kolejnego ponaglenia przez to państwo podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz nie udostępnił w formie elektronicznej ewidencji, o której mowa w art. 369, 369k i 369x dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 58c

Podatnik, który został wykluczony z procedury nieunijnej lub procedury unijnej, musi uregulować wszystkie zobowiązania z tytułu VAT dotyczące dostaw towarów lub świadczenia usług powstałe począwszy od dnia, w którym wykluczenie stało się skuteczne, bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji.

Podsekcja 7

Deklaracja VAT

Artykuł 59

1. Każdy okres rozliczeniowy w rozumieniu art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE stanowi odrębny okres rozliczeniowy.
2. W przypadku gdy, zgodnie z art. 57d ust. 1 akapit drugi, procedura nieunijna lub procedura unijna ma zastosowanie od dnia pierwszej dostawy lub świadczenia usług, podatnik składa odrębną deklarację VAT obejmującą kwartał kalendarzowy, w którym miały miejsce pierwsza dostawa towarów lub pierwsze świadczenie usług.
3. W przypadku gdy podatnik został zarejestrowany na potrzeby stosowania procedury nieunijnej oraz procedury unijnej w trakcie okresu rozliczeniowego, podatnik ten składa deklaracje VAT i wnosi odpowiadające im płatności państwu członkowskiemu identyfikacji w ramach każdej z procedur w odniesieniu do dokonanych dostaw towarów lub świadczonych usług i okresów objętych tą procedurą.
4. W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f po pierwszym dniu danego okresu rozliczeniowego, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklaracje VAT i wnosi odpowiadające im płatności zarówno byłemu, jak i nowemu państwu członkowskiemu identyfikacji w odniesieniu do dokonanych dostaw towarów lub usług świadczonych w trakcie okresów, w których te państwa członkowskie były państwem członkowskim identyfikacji.

Artykuł 59a

W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę szczególną nie dokonywał dostaw towarów ani nie świadczył usług w żadnym państwie członkowskim konsumpcji w ramach tej procedury szczególnej w trakcie okresu rozliczeniowego oraz nie dokonuje korekt odnoszących się do poprzednich deklaracji, wówczas on lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklarację VAT, w której wskazuje, że w tym okresie nie były dokonywane żadne dostawy towarów ani świadczone żadne usługi (zerowa deklaracja VAT).

Artykuł 60

Kwoty wykazane w deklaracjach VAT sporządzonych w ramach procedur szczególnych nie podlegają zaokrągleniu w górę ani w dół do najbliższej pełnej jednostki monetarnej. Podatnik wykazuje i uiszcza dokładną kwotę VAT.

Artykuł 60a

Państwo członkowskie identyfikacji przypomina drogą elektroniczną podatnikom lub pośrednikom działającym na ich rzecz, którzy nie złożyli deklaracji VAT zgodnie z art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, o obowiązku złożenia takiej deklaracji. Państwo członkowskie identyfikacji wystosowuje ponaglenie dziesiątego dnia po upływie terminu, w którym deklaracja powinna być zostać złożona, oraz informuje pozostałe państwa członkowskie drogą elektroniczną o wystosowaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu wymierzenia i poboru VAT odpowiedzialne jest właściwe państwo członkowskie konsumpcji.

Niezależnie od wszelkich ponagleń wystosowanych przez państwo członkowskie konsumpcji oraz podjętych przez nie kroków, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklarację VAT państwu członkowskiemu identyfikacji.

Artykuł 61

1. Zmiany danych zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów poprzedzających i obejmujących ostatni okres rozliczeniowy w 2020 r., po złożeniu tej deklaracji VAT, dokonuje się wyłącznie poprzez korekty tej deklaracji, a nie poprzez korygowanie kolejnej deklaracji.

Zmiany danych zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów począwszy od pierwszego okresu rozliczeniowego w 2021 r., po złożeniu tej deklaracji VAT, dokonuje się wyłącznie poprzez korygowanie kolejnej deklaracji.

2. Korekty, o których mowa w ust. 1, składa się drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji w ciągu trzech lat od dnia, w którym należało złożyć pierwotną deklarację.

Powyższe przepisy nie mają jednakże wpływu na zasady dotyczące wymierzenia podatku i korekt obowiązujące w państwie członkowskim konsumpcji.

Artykuł 61a

1. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa końcową deklarację VAT oraz wszelkie poprzednie deklaracje składane po terminie, a także dokonuje odpowiadających im płatności, państwu członkowskiemu, które było państwem członkowskim identyfikacji w chwili zaprzestania, wykluczenia lub zmiany, w przypadkach gdy:

- a) zaprzestaje on stosowania jednej z procedur szczególnych;
- b) zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych;
- c) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji i poprzednich deklaracji, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji.

2. Pośrednik, w odniesieniu do wszystkich podatników, na rzecz których działa, składa końcowe deklaracje VAT oraz wszelkie poprzednie deklaracje składane po terminie, a także dokonuje odpowiadających im płatności, państwu członkowskiemu, które było państwem członkowskim identyfikacji w chwili skreślenia lub zmiany, w przypadkach gdy:

- a) zostaje on skreślony z rejestru identyfikacyjnego;
- b) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f ust. 2.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji i poprzednich deklaracji, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji.

*Podsekcja 7a***Procedura importu – zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego***Artykuł 61b*

Do celów stosowania art. 369n dyrektywy 2006/112/WE moment zaakceptowania płatności oznacza moment, w którym podatnik korzystający z procedury importu lub osoba działająca na jego rzecz otrzymują potwierdzenie płatności, wiadomość o autoryzacji płatności lub zobowiązanie nabywcy do dokonania płatności, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi najwcześniej, bez względu na to, kiedy dojdzie do faktycznego wpłacenia kwoty pieniężnej.

Podsekcja 8

Waluta

Artykuł 61c

W przypadku gdy państwo członkowskie identyfikacji, którego walutą nie jest euro, wymaga sporządzania deklaracji VAT w swojej walucie krajowej, wymóg ten ma zastosowanie do deklaracji VAT wszystkich podatników stosujących procedury szczególne.

Podsekcja 9

Płatności

Artykuł 62

Bez uszczerbku dla art. 63a akapit trzeci i art. 63b podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz dokonuje wszelkich płatności państwu członkowskiemu identyfikacji.

Płatności VAT wniesione przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz zgodnie z art. 367, 369i lub 369v dyrektywy 2006/112/WE odnoszą się do konkretnej deklaracji VAT złożonej zgodnie z art. 364, 369f lub 369s tej dyrektywy. Wszelkie późniejsze korekty zapłaconych kwot dokonywane są przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz tylko w odniesieniu do tej deklaracji i nie mogą być przypisane do innej deklaracji ani korygowane w kolejnej deklaracji. Każda z płatności zawiera odniesienie do numeru referencyjnego tej konkretnej deklaracji.

Artykuł 63

Państwo członkowskie identyfikacji, które otrzymało płatność na kwotę wyższą niż kwota wynikająca z deklaracji VAT złożonej na podstawie art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, zwraca nadpłaconą kwotę bezpośrednio danemu podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz.

W przypadku gdy państwo członkowskie identyfikacji otrzymało kwotę wynikającą z deklaracji VAT, którą następnie uznano za nieprawidłową, a państwo to rozdzieliło już tę kwotę między państwa członkowskie konsumpcji, każde z tych państw członkowskich konsumpcji zwraca swoją część jakiegokolwiek nadpłaconej kwoty bezpośrednio podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz.

Jednakże w przypadku gdy nadpłaty dotyczą okresów poprzedzających i obejmujących ostatni okres rozliczeniowy w 2018 r., państwo członkowskie identyfikacji zwraca stosowną część odpowiedniej części kwoty zatrzymanej zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 904/2010, a państwa członkowskie konsumpcji zwracają różnicę między nadpłaconą kwotą a kwotą zwracaną przez państwo członkowskie identyfikacji.

Państwa członkowskie konsumpcji informują państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o wysokości tych zwróconych kwot.

Artykuł 63a

W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz złożył deklarację VAT na podstawie art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, ale nie dokonano żadnej płatności lub dokonana płatność jest niższa od kwoty wynikającej z deklaracji, państwo członkowskie identyfikacji, dziesiątego dnia następującego po ostatnim dniu, w którym płatność powinna być zostać dokonana zgodnie z art. 367, 369i lub 369v dyrektywy 2006/112/WE, przypomina podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz drogą elektroniczną o wszelkich zaległych kwotach VAT.

Państwo członkowskie identyfikacji informuje drogą elektroniczną państwa członkowskie konsumpcji o wysłaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu poboru VAT odpowiedzialne jest właściwe państwo członkowskie konsumpcji. Po wystosowaniu przez państwo członkowskie konsumpcji takich kolejnych ponagleń odpowiadającą im kwotę VAT uiszcza się na rzecz tego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie konsumpcji informuje państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o wystosowaniu takiego ponaglenia.

Artykuł 63b

W przypadku niezłożenia deklaracji VAT lub w przypadku gdy deklaracja VAT została złożona po terminie lub jest niekompletna lub nieprawidłowa, lub w przypadku zwłoki w zapłacie VAT, wszelkie odsetki, kary lub wszelkie inne opłaty są obliczane i wymierzone przez państwo członkowskie konsumpcji. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz uiszcza takie odsetki, kary lub wszelkie inne opłaty bezpośrednio państwu członkowskiemu konsumpcji.

Podsekcja 10

Ewidencja

Artykuł 63c

1. Aby została uznana za wystarczająco szczegółową w rozumieniu art. 369 i 369k dyrektywy 2006/112/WE, ewidencja prowadzona przez podatnika musi zawierać następujące informacje:

- a) państwo członkowskie konsumpcji, w którym dokonywane są dostawy towarów lub świadczone są usługi;
- b) rodzaj świadczonych usług lub opis i ilość towarów będących przedmiotem dostawy;
- c) datę świadczenia usług lub dokonania dostawy towarów;
- d) podstawę opodatkowania ze wskazaniem zastosowanej waluty;
- e) wszelkie kolejne kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania;
- f) zastosowaną stawkę VAT;
- g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem zastosowanej waluty;
- h) datę i kwotę otrzymanych płatności;
- i) wszelkie płatności zaliczkowe otrzymane przed dostawą towarów lub świadczeniem usług;
- j) w przypadku gdy wystawiono fakturę – informacje zawarte na fakturze;
- k) w przypadku usług – informacje wykorzystywane do określenia miejsca, w którym usługobiorca ma siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania, lub zwykle miejsce pobytu, natomiast w przypadku towarów – informacje wykorzystywane do określenia miejsca rozpoczęcia i zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy;
- l) wszelkie dowody dotyczące możliwych zwrotów towarów, w tym podstawę opodatkowania i zastosowaną stawkę VAT.

2. Aby została uznana za wystarczająco szczegółową w rozumieniu art. 369x dyrektywy 2006/112/WE, ewidencja prowadzona przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz musi zawierać następujące informacje:

- a) oznaczenie państwa członkowskiego konsumpcji, w którym dokonywana jest dostawa towarów;
- b) opis oraz ilość towarów będących przedmiotem dostawy;
- c) datę dokonania dostawy towarów;
- d) podstawę opodatkowania ze wskazaniem zastosowanej waluty;
- e) wszelkie kolejne kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania;
- f) zastosowaną stawkę VAT;
- g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem zastosowanej waluty;
- h) datę i kwotę otrzymanych płatności;
- i) w przypadku gdy wystawiono fakturę – informacje zawarte na fakturze;
- j) informacje wykorzystywane do określenia miejsca, w którym rozpoczyna się i kończy wysyłka lub transport towarów do nabywcy;

- k) wszelkie dowody dotyczące możliwych zwrotów towarów, w tym podstawę opodatkowania i zastosowaną stawkę VAT;
- l) numer zamówienia lub niepowtarzalny numer transakcji;
- m) niepowtarzalny numer przesyłki w przypadku, gdy podatnik ten bezpośrednio uczestniczy w dostarczaniu towarów.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają ewidencjonowaniu przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz w taki sposób, aby możliwe było ich niezwłoczne udostępnienie drogą elektroniczną oraz w odniesieniu do każdego pojedynczego towaru będącego przedmiotem dostawy lub każdej świadczonej usługi.

W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz został wezwany do przedłożenia drogą elektroniczną ewidencji, o których mowa w art. 369, 369k i 369x dyrektywy 2006/112/WE, i nie przedłożył ich w ciągu 20 dni od daty wezwania, państwo członkowskie identyfikacji przesyła podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz ponaglenie dotyczące przedłożenia tych ewidencji. Państwo członkowskie identyfikacji informuje drogą elektroniczną państwa członkowskie konsumpcji o wysłaniu ponaglenia.”.

- 6) w rozdziale XI dodaje się następującą sekcję:

„SEKCJA 3

Uregulowania szczególne dotyczące deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu

(Artykuły 369y–369zb dyrektywy 2006/112/WE)

Artykuł 63d

Stosowanie miesięcznej zapłaty VAT z tytułu importu zgodnie z uregulowaniami szczególnymi dotyczącymi deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu przewidzianymi w tytule XII rozdział 7 dyrektywy 2006/112/WE może zależeć od spełnienia warunków mających zastosowanie do odroczenia terminu płatności należności celnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 (*).

Do celów stosowania uregulowań szczególnych państwa członkowskie mogą uznać warunek dotyczący „zgłoszenia towarów organom celnym na rzecz osoby, dla której towary te są przeznaczone” za spełniony, jeżeli osoba zgłaszająca towary organom celnym oświadczy, że zamierza skorzystać z uregulowań szczególnych i pobrać VAT od osoby, dla której towary te są przeznaczone.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Od dnia 1 października 2020 r. państwa członkowskie zezwalają jednak podatnikom i pośrednikom działającym na ich rzecz na przedkładanie informacji wymaganych na podstawie art. 360, 369c lub 369o dyrektywy 2006/112/WE do celów rejestracji w ramach procedur szczególnych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2019 r.

W imieniu Rady

H. KOSONEN

Przewodniczący